

SZEGEDI HIRADÓ.

69-ik szám.

Szombaton, augusztus 31-én 1861.

Harmadik évfolyam.

Megjelenik:
Hetenkint kétszer, szerdán és szombaton reggel.

Szerkesztői iroda:
Széchenyi-tér, Pfann-ház, első emelet.

Kiadóhivatal:
Burger Zsigmond könyvkereskedése.

Előfizetési feltételek.

Vidékre postán és Szegeden házhordással: Egész évre 8 frt, — félévre 4 frt, — évnegyedre 2 frt oszt. ért.

Helyben elvitve a kiadó-hivatalból: Egész évre 6 frt, — félévre 3 frt, — évnegyedre 1 frt 60 kr. oszt. ért.

Egyes szám ára 8 ujkr.

Hirdetések:

Az öthasábos petitsor egyszeri hirdetésnél 7 ujkr. kétszerinél 6 ujkr., többszörinél 5 ujkr. Bélyegdíj minden egyes beiktatásért 30 ujkr. A nyilttérben a háromhasábos petitsor iktatási díja 20 ujkr.

Az előfizetési pénzek és hirdetések Burger Zsigmond könyvkereskedéséhez címezendők.

Nemzeti létünk sarkalatos feltételei.

XIV.

Társadalmi bajaink gyógyszerei.

Kiválólag böcsös értékünk, hogy nemzeti jellemünk valódi példányai nem vesztek ki végleg; sőt e tekintetben — ezer hála az égi gondviselésnek — sok más sanyargatott fajnál előnyösebb helyzetben volnánk még eddig. Mindegyik osztályban meglehetősen számmal találkoznak eredeti jellegünknek valódi képviselői, a nemzeti erényeknek híj őrzői s hagyományos érzületünknek hitels le-téteményesei.

Nem csekély vigasztalás a romlatlanabb multnak ezen élő emlékeit itt-ott szemlélnünk. De elégségs-e feladatunkhoz képest, hogy csak egyesekbe szorultán élengjen amaz éltető szellem, melynek az egész nemzetet kellene áthatnia? Avvagy nem nagy baj-e, hogy a nemzetestnek mindig kevesebb tagjába szorítkozik azon épség, melynek a főmaradást kell biztosítania; — ellenben a kórvány mindinkább elhatalmasodik szervezetében, s vérromlása hol szélhűdéssel bénítja, hol majdnem kiirtatlan rákfenével emészti már?

Hiába titkolgatnók kórállapotainkat: kír az belőlünk sokképpen; habár önmagunkat is igyekszünk az egészség hiedelmével ámitni. Annál fel-ötlobb pedig betegségünk, minél inkább megszállta azon részt, mely gyarlóbb, semhogy cégtül ne viselje oktalanságát.

Már évtizedek előtt sok szó s írás történt a nép korcsosodásáról. Számítsuk föl lelkismeretesen, mennyit haladott az ez utóbbi romlasztó időkben? Mi legalább hatványozottnak látjuk az átkos mé-tely elharapódzását.

A serdülo ifjuság erkölcsi átalakulását többek közt Ballagi Mór is szükségesnek látta már 1847-ben hathatós szózáttal sürgetni. Vessük össze a „haza mostani reményeinek“ fegyelmi állapotát a multtal s a honnak igényeivel: és tán nem ok nél-küli neszképp fog hangzani a szerte zsibongó pa-nasz a nemzet sarjadéka ellen. — S ha már a limbó férges: minő gyümölcsre számíthatunk?

Mostoha körülményeinkben elég a mentő ok; de tán még több a vád.

Hogy is ne jajduljon föl az érző kebel azon búsitó tapasztalatra, miszerint a legfontosabb s leg-sürgetőbb munkára való erőknök folszámíthatlan ér-tékü mennyisége rítul vesz kárba, vagy éppen cél-ellenes irányba fordul át?!

Az éber öntudatnak fájdalma annál marcangolóbb; mert látja, miképp így a nemzetnek izen-kint pusztulása fajtagadó fiaiban nagyánt fölülmulja a hasznos erőiben való gyarapodását. Azért kény-telen folyton élösebben felsikóltani, s hol kéroleg, hol feddőleg ellenözni az elnyomító senyvedésnek szeltében terjesztését.

Sokan könnyelmű vállvonogatással mosolyog-ják az érzékony keblük efféle aggodalmait. Mások légből kapkodott okokkal vékonyítgatják az erköl-csi tágutság veszélyességét. Átalan az olcsó böl-ceselem távulról sem akarja hinni, hogy oly komoly aggodalomra volna okunk holmi pajzán „rakoncát-lanságok“ miatt, melyeket, amint mondani szokás, „csak a pezsgő vér heve“ okoz.

Vajba ne volna egyéb fogyatkozásunk a na-gyon is lényegősekben, mint „az erőérzet ártalmatlan szilajságának olykori kipattanása“! Azonban a

törvénykezési tárgyalások, az orvosi jegyzetek, a kórházak rovatai, az anyakönyvi kivonatok, a né-pesség mozgalmának olyatén kimutatása, minót p. dr. Tormay Károly gondos összeállítása nyomán birunk, sőt magok a kereskedelmi könyvvitel ro-vatai is oly eszmétető adatokat tárnak élénk szel-lemi állapotaink bírálatához, melyek hosszas okos-kodásnál világosabban tanúsítják, hogy haladunk, haladunk ugyan, sőt rohanva is haladunk, de ho-vá —? Bizony igen-igen sokban nem a valódi cél felé.

Ám lássák egyesek, kik annyira fejüket vesz-tik, hogy a sors ostorának erős suhogására sem igen ébrednek: de az eszmélni képesekhez mind-inkább férfias hangon s elfogulatlan erélylyel kell már a komoly gondolkodásnak beszólnia, és a hol a vékony szó hatástalan, inkább a harsogó igazmondáshoz fogni, semhogy a végzetős sors dördüljön meg, a gondatlanok miatt még a jobbak fölé is vészt hártva.

Számosan vannak, kik bár igen is magasra tűzik a zászlót, s holmi részlegős sikert látván, máris fönnen hirdetik a haladás pályáján elért fej-lettségi polcunkat: de az elfogulatlan nyiltságra mégis meghökkennek. — Ilyenek, kik szóval vál-tig „bálványozzák, imádják s oltározzák a hazát, a nemzetet és a nemzetnek jó s bal oldalait“, kö-vetkezőtösen szeretetben nyerseségnek tartják az ily kórhadat elemek ostromlását. Ám legyen hitők szerint. Mi a nyaldosva mardosó hízegés ellensé-geitül azt valljuk a nép szavával, hogy a jónak árt az, ki a rosznak kedvez.

A természet és józan ész törvényei nem szeg-hetők meg büntetlenül. Többnyire magok a bűnök válnak büntető ostorra. És a büntudat hasztalan igyekszik önmagát hiu ürügyekkel palástolgatni. — Miért fedezné tehát a belátó itélet vétekekkel a go-noszt?

Sokat regélnek a pörmesék hazajáró lelkek-ről, éjtéli kisértetekről. A félmivelt mosolyogja, gúnyolja a „balga hiedelmeket“; amde a gondol-kodó elmereng, érezvén, hogy a néphiedelemnek többnyire nagy valóság szolgál magvaul. Avvagy nem halljátok az ösök hazajáró lelkeinek kisértetes suttogásait: mint suhognak át éjjeli esőndben bú-s árnyaik ama telkeken, melyek veritékők árán sze-rezve bitang utódok által nemtelen dözstanyává al-jasítottak? Mint zokognak az egykoron drága éle-tet áldozott hősök bánatos szellemei ama téreken, melyek hajdan vérökkel áztatva, most, ki tudja, mily bálványnak hódoló elfajult unokákat táplálnak termékőkkel!

Meglehet az elfásult kebel nem érzi, a tom-pult elme nem érti halk, titkos nesztiket, s csak a rokonszenvnek nyilatkozik föl-föltámadó szellemük érthetőbben: de nem hallható-e megrendítő szavuk harsogása az időszakonkint fölújuló eszmék hábor-gásaiban, a föl-fölvillámló szenvedélyek viharsterü zúgásában? — Oh a sirok nem oly némák, mint a hogy azt az elállatiasült lények gondolják! Esz-mék szenderegnek a hantok alatt, melyek az esz-melőnek elég érthetően nyilatkoznak.

Karcsanyeki G.

Sürgetősb teendőink.

A jelen átmeneti idők nem alkalmasak ugyan arra, hogy bármely hatóság napi vagy heti vállalatokon túlterjeszkedjék: azonban eszmecsere soha

sem fölösleges a közérdekek fölött oly nagy vá-rásban, mely évszázadok halasztásait csak hangya-szorgalommal leend képes annyira is helyreépöltni, hogy országos hivatásának némileg megfeleljen.

Oly roppant teendője van városunknak, hogy ezen teendők halmazából kibontakoznia csak hosz-szabb időn át lehetend; legelső és legszükségesebb teendője a vashid létesítése, továbbá a város va-lóságos szégyenére való lacikonyha felépítése, vízvezetés, és amire Szeged gondolni sem mer — a légszeszvilágítás.

Ha Szeged városa álló hidat épített részvény útján, akkor 10—12,000 frt, jelenleg a hajóhidból lévő jövedelme Isten tudja hány évre a városi tár-érezhető kárával elenyésznek.*) Ha önnerejéből köl-csön útján építend, ez inkább ajálható volna, mint az előbbi mód, mert így a részvényeseknek jutandó nyeremény a városi tárba, s nem idegenek vagy üzerek kezeibe folyhatna.***) Azonban ezen kölcsön által Szeged város adóssága annyira fel fog szaporodni, hogy ennek visszafizetése igen ba-jos leendne; mert hiszem, hogy Szeged város nem akarja azon mostoha atya példáját követni, ki gyer-mekei rovására naponkint s minden adandó alka-lommal adósságot csinál, a visszafizetést azonban a jó Istenre bizza.

A lacikonyha felépítése már könnyebben menne kölcsön útján, miután ezen helyiség még a mostani jövedelem folytonos élvezete mellett is a befektetett tőkének kamatjait bőven meghozná, s így ennek fölépítése a legroszabb esetben is csak idő-kérdés lehet.

Vízvezetés. Mint már főnebb elősorolva volt, minden áron örizkednie kell e városnak a vállalkozóktól. Az előbbi tanácsnál tapasztaltuk, hogy e tárgy szinte vállalkozónak lett volna át-adandó; azonban a vállalkozási összegen nem több mint két vagy három ilyen vízvezetést lehetett volna kiállítani.

Vegyük fel csak egy város (Augsburg) víz-vezetését, az egész város még az emeletekben is bőven el van látva csővezettel és vízzel, mely nem csak helyenkint (mint Szegeden tervezve volt), ha-nem majd minden házba bevezettetik; továbbá nem folyó kutakkal, hanem igen sok a legremekebb ugró kutakkal vagyon ellátva***) s még vizjáték-ka is (Wasserspiel); s az egész munkát a város maga készítette mintegy 80,000 frtért. Most ha-sonlítsuk össze ezen összeget Szeged vállalkozója követelésével, s ki fog tűnni a rendkívüli kül-lönbség!

Vízvezetés készítésénél legelső teendője lenne városunknak azon városok hatóságaival értekezni, ahol már vízvezetések léteznek, mint Augsburg, München, Salzburg-s Bécsben; ezen városok bi-zenyára a leggyakorlatiabb művészeket lennének képesek városunknak ajálani; a kivitelről azonban, mely a légvilágítással költségkimelési tekintetből egyszerre készíthető, alább.

A vashid készítése jönne mintegy 350,000 frtba.	
Lacikonyha	100,000 „
Vízvezetés átlagosan számítva	100,000 „
Légvilágítás	100,000 „
Biztos számítás tekintetéből tegyünk előre nem látható magasabb árakra	150,000 frtot.

Összes költség 800,000 frt.

A vashid jövedelmét tehetni mintegy 16,000 frtra. Lacikonyha jövedelmét tegyük 8,000 „

A vízvezetést nagyobb fogyasztási üzleteknél és bérházaknál 20—25, kisebbeknél 10, közönséges lakó

*) Nem osztjuk cikkirő ez aggodalmát, mert hisz a fahid Tápé alatt szinte jövedelmi forrás maradna. Szerk.

**) Csak saját éilhetetlenségünket árulnók el, ha ide-genek vagy üzerek kezeibe engednők e biztos tőke-elhelye-zési módot. Szerk.

****) Megjegyzendő, hogy Augsburg sikon fekszik, s itt nem természetes, hanem mesterségesen készített ugró-kutak vannak. G.

háznál csak 2 frotot számítva
tehet a jövedelem 6,000 frotot.
Légvilágítás, mely szoroson fogyasz-
tás szerint számított fel, városunk
jelen kiadását a világításra mind
az utcákon, intézetek- és hivata-
lokban beszámítva, úgy boltok-
korszmák- és magánházakban a
vasutal egyetemben, a költségek
levonása után (mindentűt a leg-
kisebb számítással) 8,000 frot.
Összesen 38,000 frot.
Honnan fűdözhetné városunk e költségeket,
a jövő számban mondandom el.

Pestmegyének levele

az ország törvényhatóságaihoz.

Kedves barátink s atyánkfiai!

Honpolgári kötelességünknek ismertük e reánk
nehezült újabb válság napjaiban, minden más te-
endőnk előtt, egy tárgyra figyelmeztetni, s fölötté
tanácskozásunk eredményét mai jegyzőkönyvünk-
ben örökítvén meg, önök hazafiúi figyelmét is fel-
hívni reá, azon tárgyra,

melyet nemcsak hazánk, hanem Európa min-
den népe folyton növekvő részvétellel karol fel s ag-
godalommal kíséri,

a hatalom szavával elosztott országgyűlé-
sünkre.

Országgyűlés minden alkotmányos nemzet éle-
tében nevezetes momentum szokott lenni.

A mi alkotmányos életünkben utóbbi ország-
gyűlésünk nem momentumot, hanem történetet ké-
pezett.

Dicsőt, illőt és méltót egy nemzethez, mely
századokon keresztül védbástyája volt az európai
polgárisulásnak;

és szintoly gazdagot magasztos hazafiúi ér-
zelmeinkben, lelkesedésben, miként nagyszerűt ün-
megtagadásban — vagyis polgári erényekben.

Hiven magas küldetéséhez megszüntetni töre-
kedett országgyűlésünk mindazt, ami önkény, —
és sikeresíteni mindazt, ami törvény.

Eként hű képviselője, hű tolmácsa lévén a
nemzet érzelmeinek — egyszersmind öröközőt jö-
vője fölött is;

ismeretes nemzeti manifestatioja vagyis óvása
által elkészítvén a nemzetet ama kétes nagy jövőre
is, mely reá várhat.

Talizmánja ez nemzetünknek, — nem engedő
kísértetbe vinni, megvédő, megóvó mindentől;

erőt s bátorságot ad, — hazafias kitartást s
önbizalmat kölcsönöz minden honfinak,
és megdöbben előtte az is, ki nem akar ben-
ne hinni;

mert egyhangu nyilatkozata volt ez az or-
szággyűlés mindkét házának — vagyis olyan szava
a nemzetnek, melyről hármass törvénykönyvünk II.
részének 3-ik címe azt mondja:

A nép szava Isten szava.

Ilyen országgyűlés előtt tisztelettel kell hogy
meghajoljunk.

És azért mi a hatalom szavával felosztott
országgyűlésének — nemcsak egész eljárását, min-
den cselekvényét s különösen óvását tesszük ma-
gunkévé, — de sőt nyilatkoztatjuk, mikép ha le-
hetne, minden szivdobbanását is szeretnők magunk-
évé tenni.

És midőn ezt nyilváníttuk — egyszersmind
kinyilatkoztatjuk azt is — hogy országgyűlésünk
óvásához mindenben s annak minden betűjéhez ra-
gaszkodunk;

batalmunkban álló minden törvényes eszkö-
zöket felhasználván annak sikeresítésére,

és nyilatkoztatjuk ünnepélyesen végre, s e
nyilatkozatunkat jegyzőkönyvünkben örökítők meg,
mikép az 1861-ki országgyűlés

a nemzet hálájára tette magát érdemessé.

Felhíván baráti s rokoni érzellemmel önöket
is, ebbeli hazafiúi kötelességérzetünket testvérileg
osztani.

Midőn eképen cselekvénk, egyszersmind az
országgyűlésének törvénytelen felosztása okozta
mély megilletődésünk közepett főlemelő vigaszt ta-
lálunk azon tudatban:

Hogy országgyűlésünket azért oszlaták el,
mert rendületlenül hű maradt nemzetünk alkotmá-
nyához,

és találunk vigaszt s bátorító erőt azon hitben
és reményben — mikép a nemzetet, melynek ily
országgyűlése volt, elnyomni, — sőt eltemetni is
lehet egyidőre, de azért halva nincs, él a ránehe-
zülő sirkőnek alatta — de miként Enkelados vala-
hányszor mozdul sirjában — annyiszor megreszket-
tetű a világot.

Csak önmagát elhagyva, halhat meg nemzet.
Ha így hal meg, — méltó, hogy halva maradjon
— sorsát megérdemelte.

Hazafiúi üdvözzellett maradván.

Jegyzette
Rákóczi János,
főjegyző.

Helybeli ujdonságok.

— September 1-jén d. u. 4 órakor a hely-
beli nőegyletnek választmányi gyűlése leend, melyre
a választmányi tagok tisztelettel meghívotnak.

— A „Szépirod. Figyelő“ a polgárnagy
elnevezés helyett inkább ajánlja a városnagy ne-
vet. Mi csekély véleményünk szerint a város-
nagy nevet a városi főkapitány névnek hiszszük
inkább megfelelni, amint ez a német elnevezést is
egészen kifejezi.

— Nem mulaszthatjuk el figyelmeztetni váro-
sunk tehetősb lakosait a j. september 5-én délután
3 órakor tartandó nyilvános árverésre, melyen
a Zseravitz-féle ház előtti négy üres háztelek el
fog adatni.

— Nyiry György népszínműtársulata f. hó
27-én utósó föllépte alkalmával „Ármány és szere-
lem“ című ismert szomorujáték kerül színpadra.
Csak a közvéleményt nyilváníttuk, midőn a köz-
kedvességű Lendvay-pár játékát e darabban a
legelragadóbbnak mondjuk. Nemcsak a társaság,
de városunk művelt közönsége is köszönettel tarto-
zik az élvezetes estvékért, melyeket a művészpár
remek játékaival fűszerezett. Kísérje további utjo-
kat is méltó elismerés.

— Tegnapelőtt estve egy dühödött mézárósb
a belvárosban berohant egy házba, hol a házi ebet
megmarta, innen a szomszéd lakba szaladt, s a
nyitott ajtón egy szobába vette magát, hol az ágy
előtt lefeküdt. A belépő háziasszonyra a dühödtség
egész jelével készült neki rohanni; a nő azonban
lélekéberségét nem veszítvén el, az ajtót rögtön be-
csukta és segélyért sietett. A segélyül hívott férfi
egy fegyverrel véget vetett a szobában e veszedel-
mes dühönek. Bár elmúlt is a kánikula, azért
mégis jó lesz, ha azok, kikhez tartozik, a gazdát-
lan és gyanus ebekre felügyelnek!

— (Tűzvészek.) Tegnapelőtt délből és
tegnap hajnalban ismét tűzvészt jelzett a városházi
harang. Az első alkalommal a felsőváros szélén
égett el egy ház; tegnap hajnalban újra e város-
részben támadt tűz; az ottani egyházi szomszéd-
ságában egy kis nádtetőtűz ház égett el. Az erélyes
rendelkezés mindkét alkalommal elejét vette a na-
gyobb szerencsétlenségnek.

— E hó 28-án délből a városház előtti fő-
uton egy szegény asszonyt ütött le lábáról egy a
vasutra hajtó bérkocsis. A szegény asszonnak
mindkét lába eltört, s félholtan vivék ápolás alá.
E gondatlanság valóban példás fenytésre méltó.

Nyílt köszönet.

Mélyen érezzük, de itt elő nem sorolhatjuk
azon szellemi nyereségek összegét, melyekhez azon
szerencse juttatott, hogy szem- és fültanulni lehetünk
az országgyűlés, a nemzet bölcsői tanácskoz-
mányának, azon lélekemelő jeleneteknek, melyek
azóta már — egy elnyomott nemes nemzet szabad
nyilatkozata által — a szabadelvű eszmék erköl-
csi diadalát hirdetik a világnak.

S ez érzések hatása alatt azont. polgároknak,
kiknek bizalma s hazafias buzgótsága nekünk
a szerencséhez juthatni alkalmat nyújtott, nem mu-
laszthatjuk el hálás köszönetünket nyilvánítani ad-
dig is, míg e nemes célból eredt áldozatkészség-
ket — Isten segítségével — egykor észszel és szív-
vel, a közügyek terén, a haza szolgálatában tett-
leg visszafizethetni reméljük.

Szegeden, 1861. aug. 29-én

bonfinai tisztelettel

Nagy Sándor s. k.
Zsarkó Antal s. k.
Schmidt Imre s. k.

Hazai tudósítások.

— A m. kir. helytartótanács egy kir. udvari
rendelet következtében Pestmegye bizottmányának
üléseit a f. hó 26-án hozott vakmerő határozata*)
miatt felfüggesztette.

— Ujvidéken f. hó 19-én délelőtt ment végbe
a Tökölly-ünnepély. A magyarokat Toldy,
Podmaniczky s több mások képviselik. B. Eötvös
gyöngédkedő egészsége miatt nem vehetett részt ez
ünnepélyben. Este a város kivilágították.

— Keszlerffy János, a budai országos
pénzügyigazgatóság elnöke a „P. Lloyd“ tudósítása
szerint nyugalmába tétetett, helyére azonban még
senki sincs kinevezve.

— A magyarországi aratás eredménye ösz-
hangzó tudósítások szerint kielégítőnek mondható:
ellenben Erdélyben az aratás silányul ütött ki, s a
drágaság egyre emelkedik.

— A horvát országgyűlés f. hó 19-én elhatá-
rozta, hogy azon grófokat és bárókat, kik nem a
megkoronázott királytól kapták méltóságukat, nem
fogja bekebelezni.

— Az izraelita ügyvédjelöltek egy emlékiratot
szándékoznak a kir. táblánál benyújtani. Ez em-
lékiratban, hazai törvényeinkre hivatkozva, bizo-
nyítatik be azon állítás alaptalansága, mintha tör-
vényeink az izraelitáknak ügyvédi vizsgára való be-
csajztatását elleneznék.

*) E határozatot jelen számunkban hozzuk. Szerk.

— Az erdélyi országgyűlés egybehívására
nézve f. hó 25-én miniszteri tanács tartatott. Báró
Kemény terve az országgyűlésre nézve nagyrészben
elfogadtatott, s hihetőleg e hét végén meg fog je-
lenni az erre vonatkozó cs. patens. Azonban „Ma-
gyarország“ kolozsvári levelezője azt írja, hogy a
magyar választó kerületek sem az erdélyi ország-
gyűlésre, sem a Reichsrathba követeket nem fog-
nak választani.

— Széchenyi István gróf egykori titkára,
Tasner Antal f. hó 25-én élte 53 ik évében meg-
halálozott.

— Gróf Apponyi országhíró és Majláth tár-
nokmester háromheti szabadságidőt nyertek. A hor-
vátországi bán szinte négyheti szabadságot kapott.

— Jellasics György gr. altábornagy s horvát-
országi alkaptány nyugalmaztatott. E nyugalma-
zásra a „Fremdenblatt“ szerint okul az altábornagy
következő szavai szolgáltak volna: „A horvát nem-
zetiség tekintetéből inkább szeretnék török uralom,
mint egy polgárisodott nemzet felsősége alatt állni;
mert a barbarok csak a testet vethetik szolgálásába,
a polgárisodott nemzetek pedig a szellemtől foszt-
ják meg a nemzetiségeket.“

— A budai népszínház alapítását segélyező
bizottmány titkára Lippert József ur a gyűjtőivek-
nek bármily eredménnyel is, mielőbb beküldeté-
sét kéri.

— A „Családi Kör“ legutóbbi számát a cs.
rendőség lefoglalta.

— F. hó 22-én délután a főispánok, az or-
szág primása jelenlétében, gr. Károlyi György ko-
ronaőr teremeiben értekezletet tartottak közös irány
megállapítása végett hivatalos köreikben. A szigorú
törvényesség választott jelszót, s elhatároztatott,
miserint a főispánok a megyei közigazgatás és
igazságszolgáltatás érdekében minden erejüket meg
fogják feszíteni, s a nép és ország javára a rend
és csend fentartását minden törvényes módon esz-
közölni.

— Az adóbehajtást Pesten — mint mult szá-
munkban is említők — 150 emberrel kezdték meg.
Ezeket mind városi képviselők kapták. Többi közt
Jókainak is jutott a — jóból. (H-r.)

— Vay Miklósnak f. hó 21-én azt mondá a
képviselőházban valaki: „Akkor érkezel uralom kö-
zénk, mikor szétvernek bennünket.“ — „Jobb ha
azok közt vagyok, akiket szétvernek, — viszonzá
a nemes báró — mintha azok között volnék, akik
szétvernek.“

— (Nemeskeblti adomány.) Hecceg Schaumburg-Lippe Adolf György mint magyar birtokos az
akademia palotájának építésére 1000, alaptőkéjére
szintén 1000 frotot adományozott urbéri kárpótlási
kötvényekben. Ujabbán pedig egy ily 1000 frotos
kötvénnyel ösztöndíjat alapított egy, a pécsi lyce-
umban jogtanuló szegényebb baranyamegyei ifju
résrére, addig pedig, míg a jogi osztályok itt visz-
szaállítatnának, e tőke kamatja egy VI. osztályu
tanulónak fog kiadatni.

Vegyes hírek.

— A birodalmi tanács felsőháza felirat-
tot készítet ő Felsőgéhez, melyben kijelenti, hogy
örvendetes megindulással fogadta a kor-
mány közleményeit a magyar hongyülés fel-
osztatása fölött. E felirat ajánlása mellett gróf Au-
ersperg lépett föl először, ki 1848 előtt mint
szabadság dalnoka szerepelt. E felirat tárgyalása
alkalmával Palaezky és gr. Thun leginkább ki-
keltek a felirat szövege ellen, de kisebbségben ma-
radtak. A f. hó 28-án tartott alsóházi ülésben
emelt Magyarország jogai mellett, s kimutatá, hogy
a megmaradás az eddigi uton a birodalmat mul-
hatlanul romlásra vezet. Egy másik lengyel szinte
a felirat ellen szólt, mivel ez bizalmi szavazat lenne
a miniszteriumnak. Clam-Martinecz tagadja,
hogy Magyarország alkotmánya a forradalom által
elveszhetett volna; nem ismeri el, hogy a történeti
jogot bármely forradalom eltörölhesse, végre egy
javaslatban ellenéz és tagad minden beleavatkozást
a magyar ügyekbe, s minden illetőséget a birod.
tanácsban nem képviselt országok fölött.

— Klapka egy levélben megköszöni Gari-
baldinak, hogy a magyarországi románokhoz kibé-
kítő sorokat irt. E levélben a többiek közt mondja,
hogy a magyarországi testvérm nemzeteknek nem a
szurony- és vérpádtól kell tartaniok, hanem az eu-
rópai reactio mesterkedéseitől, mely a nemzetiségek
felbujtásának örve alatt működik. A levélíró he-
lyesli a pesti országgyűlés nemzetiségügyi javasla-
tát, de egyszersmind tiltakozik a korona területi
épségének minden megcsönkítése ellen.

— Az „Opinione“ aug. 27-ki vezérelke me-
gerősíti a párisi „Moniteur“ meghazudtolását Sardi-
nia szigetét illetőleg, és hozzáteszi, hogy e végett
nemcsak szerződés nem létezik, de még csak tár-
gyalás sem foly.

— A bécsi községtanács aug. 27-ki ülésében
Schiel azt indítványozá, hogy Schmerlinghez,
mint az alkotmány vértanujához intézzenek bizalmi
feliratot, mit a községtanács egyhangulag elvetett,
mert magát politikai tüntetésekre hivatva nem érzi.

A „Tr. Ztg“ tudósítása szerint Mazzini fontos közleményeket küldött a Genuában működő mazzinista comiténak. E sürgönyökben jelenti, hogy kétségtelen bizonyítványai vannak az iránt, mikép a nápolyi fölkeléseket francia pénzzel gyámolítják tisztán francia érdekből. Többeket meg is nevez az e célból sok pénzzel Nápolyba utazott francia ügynökök közül. Célja pedig a francia kormánynak e lázításokkal a „Tr. Ztg“ szerint az lenne, hogy miután az angol kormány a francia terveket Olaszországban meghíusította, érdekében áll a tuilleriai kabinetnek éreztetni Victor Emanuel kormányával, mikép a francia segély nélkül meg nem élhet.

A francia császári herceg igen jól találja magát a chalons-i tábor katonái közt. A „Pays“ említvén, hogy a herceg kedvence ponyja egy tarka csikó, azt a megjegyzést teszi, hogy ez volt a turenne-i csatáló színe is, és a nevezett lap lelkesedésében odáig megy, hogy a herceget már egy ily

színi csatálovon látja a francia hazafiak élén a nemzet dicsőségét gazdagítva!

Jósika Miklós külföldön élő hazánkfia kettőre figyelmezteti a nemzetet aug. 24-én a „M. Sajtó“ba írt levelében: „Vannak, — ugymond — kik megbízás nélkül azon hírt terjesztik, hogy a határokon legközelebb betörés fog megkísértetni, s ennek következtében fölkelésre buzdítják. Az ilyenekre ne hallgasson a nemzet, mert ezek csak ün- érdekük által vezetettve izgatják a nemzetet. Van olyan is, — mond tovább — kit megnevezni nem akar, de aki otthon jelenleg III. Napoleon megbizottjának adja ki magát, s ennek nevében szent István birodalma eldarabolását elég szemtelen táncsolni.“ Kijelenti levélíró, hogy ezt sem bizta meg senki, s ha eselszövényeivel fel nem hagy, kénytelen lesz őt megnevezni.

A „Morning Post“ a magyar hongytilés feloszlatajáról szólván, tagadja, hogy Ausztriát az

alkotmányos hatalmak közé lehessen számítani, az csak megvetendő szineskedés, amidőn a kormány az alkotmányosság bálványképét veti oda a népeknek, míg maga irtózik ez eszmétől, és csak parádézni akar a külföld előtt, hogy ezzel bizonyítsa be politikája szabadelvűségét. A „Times“ pedig a mellett van, hogy a magyarok nem fogják eladni azt, ami az övék, egy tál lencsért, ha mindjárt jól van is készítve. Továbbá az angol-ausztria szövetségre azt mondja említett lap, hogy van az angoloknak is elég hibájuk a múltban, s azért nem kívánják mások büneért is magukra vállalni a felelősséget.

Türr tábornok házassága Párisban nagy figyelmet gerjesztett, s mint az „Ind. belge“ írja, a császár e frigyét jóváhagyta. A magyar tábornokot nagyon szívesen szokták látni Párisban.

TÁRCA.

Deák Ferenc.

(A „Népbarát“ után.)

Egyszer egy molnárnak ujján nagy aranygyűrű volt, melynek közepébe egy közönséges malomkönek darabja volt drágakő helyett befoglalva, s midőn kérdék: miért foglaltatta aranyba az egyszerű követ? feleletül azt mondá a molnár:

— Én százezreket kerestem malomkövel, tehát nekem ez legdrágább követem!

Ha a molnár ily kegyelettel emlékezik meg azon körül, melynek százezereit köszönheti, mennyivel több okunk van nekünk tisztelettel említünk azon embert, kit nem mond senki excellenciás, méltóságos vagy nagyságos urnak, és mégis mindenki tisztelettel ejti ki e nevet: Deák Ferenc!

E névvel az igazságosság van összefoglalva, — azon nagy erkölcs, melyet az emberekből a birtok- és rangvágy, rokonsági vonzalmak, és még ki tudja hányféle kapcsolat oly könnyen kimos. Igazságosnak lenni az emberek tömegével szemben, midőn az igazságot meghallgatni oly kevesen szeretik, nehéz, de szép erkölcs, és büszké lehetünk, hogy nemzetünkben akad egy olyan élő példa, kit még a külföld is tisztel, — s kit még ellenségeink sem mernek elhazudni.

Deák Ferenc sem alakjában, sem modorában, de beszédében sem hasonlít azon vézna, szemet merengető, suttogva beszélőkhöz, kik igen szeretnének elevenen szenteknek látszani. Deák Ferenc megnyerő külsejű, vidám beszédű, jó kedélyű, örökké derült észjárású ember, ki valamint az áhitattal, úgy menydörgéssel sem akar másokkal vitázni, hanem midőn elkövetkezik a pillanat, melyben az igazság kimondására szükség van, ki mondja minden tartózkodás nélkül.

Elkövetkezik majd az idő, melyben el lehet és el kell mondani mindazt, mit a nemzetnek válságos óráiban olyan helyen mondott, hova nem minden ember jut; én ezennel csak 1848 nál kezdem, midőn ő, mint az első magyar miniszteriumnak tagja, látván, hogy az önvédelem harca be- következik, s e miatt kockázatosabb politikát kell követni, Deák kijelenté, hogy a kormányzatból kilép.

Kossuth kérte Deákot: maradjon a kormányban.

— Lehetetlen! — felel Deák — véleményünk különböző; nem maradhatunk együtt, mert csak a közügynek ártanak. — Aztán a következő példát mondá: Egykor kocsikáztam J... K...-ral, ki a legügyesebb gyeplőforgató. Egy göröncsös utra tértünk, hol az élénkverű négy ló elragadta a kocsit. Én ösztönszerűleg a gyeplőhöz kaptam, mire barátom azt mondá: „Bátyám! eresze el a gyeplőt; mert ha magam kormányzok, talán megmenekszünk, de ha a gyeplőbe kap, bizonyos lehet, hogy okvetlen feldőlünk!“ Én beláttam igazságát, eleresztém a gyeplőt és megmenekültünk. Azért édes barátom, — mondja Deák Kossuthnak — én nem akarok gyeplőbe kapni, mert a két ellenkező vélemény okvetlen megbuktatja a hazát; én kilépek a kormányból, a közvélemény mellett van, talán te megmented a hazát.

Elkövetkeztek a keserves napok, Deák kebidai jószágára vonult, hol azonban minduntalan megjelent egy „küldött farkas“, kinek kötelessége volt az után szaglászni, hogy Deák miként vélekedik a bécsi kormány eljárásáról. A kíváncsiság rendszeren elárulja magát, és az éleslátású férfi észrevette, hogy a kérdezőköt milyen téstából gyurták, és az egyiknek azt felelte a bécsi kormány intézkedésére nézve:

„Bécsben régen izélik az izét; de nem tudják megizélni az izét!“

Okos ember kitalálja ebből az értelmet, azonban a németek többet is szerettek volna tudni, csak hogy Deák megint úgy felelt, hogy nem lehetett belekötni, s ekép felelt a kérdezősködőnek:

„A bécsi kormány minden intézkedésével úgy

jár, mint aki rubájának begombolásakor az első lyukat mindjárt elvétí, s ekép a begombolással soha sem lesz készen.“

A mostani híres Schmerling miniszter azon időben az igazságügyet kezelte, s minthogy épen a büntetőtörvény javaslatával foglalkozott, azt hitte, hogy Deák majd két kézzel kap az alkalmon, ha Bécsbe hívják; tehát a miniszter ur egy igen udvarias levélben meghívta Deák Ferencet tanácskozmányra, s a bécsi lapok előre kiirtották a napot is, melyen Deák Ferenc megérkezik, helyette azonban Deáknak levele érkezett meg, melyben a következő válasz foglaltatott:

„A kormányzatban olyan dolgok történtek és történnek folyvást, melyek nem engedik meg, hogy a bécsi tanácskozmányokban résztvenni csak akarhas- son is!“

Ekkor vették észre, hogy Magyarországon a bécsi terveknek kemény elítélése közvélemény, azért többet nem alkalmatlankodtak Deákuál, ki néhány év múlva aztán Pestre jött lakni, s a középpontban első tette volt Vörösmarty árváinak pártfogása, melynek eredménye lön azon fényes kegyeleti adó, mely százezer forintot meghaladt.

A nemzet lassankint kiöcsdött ájultságából, mindenki sietett életjelt adni, és a fővárosban a jogászok kezdenek egy táncvigalom alkalmával a nemzeti jelekhez visszatérni, és a vigalmokban részt vevőket kérték, hogy magyar ruhában jelenjenek meg.

A dolog sok embert meglepett, az újdonságot különködésnek tekinték, s valaki azt mondja Deáknak:

— Ugy-e, ön is furcsának találja a jogászok kíváncsiságát?

— Példával felelek önnek, — mondja Deák — ha egy nagy terembe lépve, azt látnám, hogy a társaságnak fele lábait megvetve áll, mintegy támaszkodni akarván, az ilyen állást furcsának gondolnám; de ha aztán megtudnám, hogy a társaságnak másik fele emezt ki akarja helyéből huzni, — a támaszkodó állást nagyon is természetesnek találnám.

Igy szokott Deák az igazságra utalni, — s nekünk ilyen gyöngéd vezetőre van szükségünk.

Vas Gereben.

Első jegyzeteim új lakomban.

Azok, kik velem együtt többször részesültek azon alkalmatlanságban, midőn egyik lakból a másikba költöznek, bizonyosan ismerni fogják azon kíváncsiság szülte élvét is, vagy minek nevezem, melyet új lakásuk kényelme vagy előnye átvizsgálásánál tapasztalnak.

Jó sorsom úgy akarta, hogy négyhavi lakásomat e hó vége felé újjal cseréljem fel, s midőn az első este nyugatra nyíló ablakomon tájékozásul kitekintettem, az ablakomhoz közepes fal hasadékában egy verébpár készítteté fészket. Mint kivétel, vége felé járt ez építkezés, mert a szalmaszálak végei már látszóttak, melyekből a fészek készült, s épen egy tollpehelylyel repült be a verébpár egyike, midőn e fölfedezést vizsgálám, míg a másik kényelmesen csiripelt a fészek közelében. Ez vala — ugylátszik — az utolsó kényelmi szükséglet, mert alkonyat felé járván az idő, a verébpár behúzódott csöndesen új hajlékába.

Másnap már csak az egyiket látám kirepülni a fészekből, míg a másik tojásain üldögélt, s föl- tettem magamban, midőn időm engedi, figyelemmel kísérem a természet e tanulságos tüneményét. E szerint ablakom a világ színpada páholyává változott, melyben a családtagok és anyák bizonyára több tanulságos perceket tölthettek volna, mint bármily izetlen érzélgős divatdarabok látásából.

Az új nemzedék nemsokára csiripelésével adá életjelét, s a véletlen úgy akará, hogy épen szabad perceimet élvezem a szabadba nézve, midőn a kis tollasok első légtutjokat kísértgeték. Egyetlen egy — a leggyöngébb nem volt képes a tető szé- gelyzetére repülni, s visszaesett a csatornába. Megszántam szegényt, s ügygyel-bajjal visszasegítém a fészek szélére; de anyja nem gondolt többé vele. Megszabadulván a családi gondoktól, hozzáfogott

ismét kalandos életéhez, a közepes háztetőkön és fákön gondtalanul csipegven és röpködven.

Hasztalan huzódtam félre ablakomból, hogy saját élete iránti aggodalmát elvegyem, hasztalan hívá siránkozó csipegéssel a beteges madárka anyját segélyül, a rossz anya fölötté repült tovább kacér csipegéssel. Apja egyetlen egyszer közeledett felé, megvető pillantással tekintve fajzatára, s elrepült többé soha vissza nem jöve.

Hogy legalább az éhhaláltól megmentsem, kenyérmorzsát dobáltam a kis árvának, de nem vala képes fölstedegetni. Meg akartam fogni, de tovább szaladt, s bemenekült az elhagyatott fészekbe. Mivé lesz ott, ha anyja vissza nem jö többé hozzá?

Másnap reggel a kis madárkát félig dögölve találtam a háztetőn, lóggó szárnyai s merev lábai arra mutattak, hogy a fészekből kidobta őt gonosz anyja. Az utána nyujtott fogóműszerem elől már nem futhatott; felhuztam tehát szobámba, s lehele- temmel melengtettem, s érzem, hogy végvonaglás- ban volt; szempillái becsukódtak, teste megmere- vült! Kitétem ismét a napsugárnak a tetőre, s becsuktam ablakomat. Az élet és halál e küzdelme egészen elkomorított. Szerencsémre egy éltes asz- szony kopogtatott be hozzám, ki még gyermekko- romból ismert, s mint tanuló többször szívességéből távollevő gyermekeihez levelet irtam kérelmére.

Becsületes özvegy bár szegény — ezuttal is egy levelet hozott hozzám, melyet gyermekkori ját- szótársam — legifjabb gyermeke — irt neki Kom- márómból, s kért, hogy felelnék neki nevében. Visszakerültöm óta nem látam e derék anyát, s jól esett a régi ifjúkori képeket megjelenése által kel- lembe újra felköltötenem. Rövid kellemes kérdezős- ködés után elolvasám az átnyujtott levelet, melyet érdekes tartalma miatt méltónak találtam e jegye- teimhez csatolni:

„Kedves Anyám!

E levelet azért írom, hogy tudassam édes anyámmal, miszerint eddig mindig egészséges vol- tam, kivéve az utóbbi egypár napot, melyeken egy kissé gyöngékedtem. De higgye meg édes anyám, nem éri voltam ennek sem az oka; mert midőn a multkori nagy szélvész alkalmával a gőzhajón a dühös szél ellen a fődözeten lévő tárgyakat men- helyre rakosgattuk, a hajókapitány egy elszabadult uszályhajó után egy dereglyére szállva többed ma- gával megindult, a dühös habok felboríták a de- reglyét, s mindnyájan a vízbe fordultak. Én a ha- jóról láttam a szerencsétlenséget, s ruhástól ugrot- tam a vízbe, hogy valakit megmentsek. Édes anyám tudja, hogy a Tiszában meglehető uszó voltam, tehát ezuttal sem ijedtem meg a víztől, s egyene- sen a felbukkanó kapitány felé tartottam; de mire odaértem, újra alámertült. Lebuktam tehát utána kétszer, de nem leltem sehoh, végre harmadszor is lebuktam, s ekkor hajánál fogva megragadtam s kiusztam vele a partra. E munka egy kissé meg- viselte egészségemet, s három napig fektüdtem bele, de hála Istennek, már nincs semmi bajom. De visszatérek a dologra: képzelheti édes anyám, mint örült a kapitány; mert midőn a hajón észrejött, megölelt, mintha csak barátja lettem volna.

Én sem tagadhatom, ez ölelés nekem igen jól esett; de ez nem volt ám az egész; mert amint a hajóslegények jövendölgeték, be is teljesedett, kormányos-segédde tett kapitányunk. Midőn ezt meghallottam, mindjárt arra gondoltam: „Most már szegény anyámnak nem kell többé egész nap szá- razkenyeren élni; mert jut az én fizetésemből neki husravaló is, meg tölre fára is.“ Azért fogadja édes anyám e kis összeget is, mint új hivatalom első havi fizetését, s kérem, viseljen gondot egész- ségére, hogy nekem örömet szerezzen, mert én csak akkor leszek teljesen boldog, ha azt hallom, hogy édes anyám semmiben hiányt nem szenved.

Engedelmes fia

István.

Ide mellékelem a választ is, melyet a boldog anya mondott tollam alá:

„Kedves Pista fiam!

Igen meglegedve hallom leveledből, hogy te most is a régi jó és bátor fiu vagy, s hogy te mindig engedelmes és hálás maradsz az iránt, ki

szeged fölnevelt. Nem is kell mondanom, hogy vi-
gyázz életedre, mert úgy is tudod, hogy nélkülöd
nekem sem kedves az élet, s ha te nem volnál,
már régen a temetőben kerestem volna nyugodal-
mamát.

Ne aggódjál egészségem felől jó Pistám! soha
nem éreztem magam jobban, mint jelenleg. Még
nem is öregszen, nehogy neked aggodalmat okoz-
zak; semmiben sem érzek szükségét, s úgy élek,
mintha saját házámban laktam. Még egypár fo-
rintot is félretettem ez idén, s mivel ladam fiókját
nem lehet bezárni, tehát betettem kis összegemet
a takarékpénztárba a te nevedre. Midőn tehát haza
jövendősz, már töképen gazda leszel. Átadtam
szegény özvegy nénédnek a multkor küldött 30 fo-
rintot; ez is oly helyen van, mintha csak takaré-
kpénztárban volna, csak hogy a kamatot a sziv fizeti
meg. Isten veled kedves Pistám; írj gyakran és
gondolj mindennap a jó Istenre és a te öreg öz-
vegy anyádra *özvegy M... Istvánné.*

Derék fiu, méltó anya! Mily jól esik az ily
példák után az emberi nemre gondolni! Némely

elkeseredet percen lenet ugyan irgyelmű a ma-
darak életét, de a komoly megvizsgálás hamar
kibékít az emberiséggel! Mily különbség van az
ablakomon át vizsgált veréb anyja s a derék özvegy
anya között. A veréb csak azon időre áldozá fel
magát fiainak, míg a természet törvénye s ösztöne
öt arra mintegy kényszeríté; tehát csak ösztönének
enged; betölté gondviselési hivatását, és siet köte-
lességétől mint valamely tehertől megszabadulni,
s ismét önző szabadságát kezdi élvezni. A másik
anya ellenben, kötelességét mindaddig teljesítendi,
míg Isten őt e földön élni engedi; fia élete — ugy
szólván — az övének kiegészítője, s ha fiát elvesz-
tené, örömet sem élné itt földi életét. S így a szü-
lők már e földön is halhatatlanok, mert hisz a
gyermek élete mi egyéb, mint a szülők élete
folytatása?! Sz...

Irodalom és művészet.

— Megjelent „Néhány év Petöfi életéből“
című csinos kiállítású füzetke, írta Szeberényi
Lajos. A tiszta jövedelem fele a Petöfi-szoborra

van szánva. Az IRO és a kiadó-tulajdonos Burger
Zsigmond ur e füzet által részint a korán
elhunyt nagy költő kedvelőinek, részint annak em-
léke örökítésének hoznak hazafini áldozatot, s mig
egy részt az olvasó közönség élvezettel lapozgatja
át e füzetet, mely sajátos fényt vet a halhatat-
lan költő ifju éveire, másrészt filléreivel azon ke-
gyeletos emlék felállításához járul, melylyel a nép
dalmokának a nemzet tartozik. Ajáljuk e füzetkét
t. olvasóink figyelmébe.

— Beküldetett szerkesztőségünkhez „A pesti
ág. hitv. gymnasium értesítője 1860/61.“ Szer-
kesztette Greguss Gyula igazgató. Érdekes tar-
talma tanulságos cikkeket hoz Szénássy Sándortól a
magyar igeidők kezelése tárgyában, mit a Cy-
ropediából egy jeles műfordítmány követ felvilágo-
sítással. Mély ügyjáratással van szerkesztve a gör-
ög nyelv hasznosságát fejtegető cikk is Horváth
Zsigmond tanártól. A tanévről jelentésben olvassuk,
hogy a legközelebbi tanévre a gymnasium V. osztá-
lya is megnyílik. Az idei tanév alatt az ifjuság
összes száma 126-ra ment.

ÜZLETI HIRNÖK.

(Sz.) Szeged, 1861. aug. 30-án. A gabonaüzletbeni
élenkség egyre emelkedő félben van, s a hangulat határozot-
tan állandó, s főleg a jó minőségű kivitelre igen kerestetik.
Pár nap óta idegen vevők is mutatkoznak Svajcából, kik
hihetőleg piacunkról jelentékeny mennyiséget fognak bevá-
sárolni. Buzakelet e hét folytán 15,000 mérőre ment, mely-
nek része a helybeli kiviteli műmalom számára, része pedig
további szállításra kelt el.

Rozs keresett cikk volna, de nagyobb részletek még
nincsenek.

Az árpa után is kérdezősködnek, de itt is hiány van
még nagyobb szállítványokban. Vizi szállítmány rendszeren
csak buzára terjed ki, mit a vevők azonnal elkapkodnak.

A külföldi piacokról kedvező tudósítások érkeznek,
minek következtében a Bánátban úgy mint a tiszamenti pia-
cokon igen élénk forgalom uralkodik.

Időjárásunk szerda óta a legkellemesebb; a légmérsék-
letén érezhető a kánikula elmúlt; legkisebb hőfok reggel
9° R. legnagyobb déli hő 20° R.

Üzleti terményárak: tisztabuzza köbfe 8—8 fnt 90
kr.; rozs 7 fnt 20 kr. — frt; árpa 4 fnt 20—60 kr.; zab 3 fnt
20—30 kr.; köles 6 fnt — kr.—6 fnt 20 kr.; tengeri 5 fnt 50—60 kr.

Szegedi piaci árak: Borsó m. 6 ft. 40 k. Lencse 6 ft. 30 k.
Paszuly 3 fnt 10 kr. Köles 3 fnt — kr. Burgonya 1 fnt 20 kr.
Marhahus fontja 20 kr. Juhhús 18 kr. Sertéshús 20 kr. Szalonna
mázsája 29 fnt 50 kr. Zsir itecéje 56 kr. Lángliszt mázsája 13
fnt 80 kr. Zsemlyelisztt m. 8 fnt 80 kr. Kenyérlisztt itecéje 7 kr.
Kukoricliszt itecéje 6 kr. Árpadara 2 itecé 14 kr. Köleskása
itecéje 14 kr. Rizskása fontja 24 kr. Faolaj fontja 62 kr.
Repeolaj 34 kr. Lenmagolaj 52 kr. Faggyu mázsája 39 fnt —
kr. Faggyuyertya öntött fontja 40 kr. mártott 32 kr. Szappan
fontja 28 kr. Körösfá öle 15 ft — kr. Tölgyfa 12 fnt — kr.

Lágyfa 7 ft — kr. Kőszén vékája 42 kr. Széna m. uj 1 fnt 10
kr. Szalma m. 80 kr. Kender m. 21 fnt. Len 40 fnt.

Bécsi pénzfolyam aug. 29-én.

5% metalliques 80.80; nemzeti kölesön 67.90; bank-
részvények 742.—; hitelintézeti részvények 174.60; ezüst-
agio 136.75; londoni váltók 138.10; arany darabja 6.57.

Vizálas.

TISZA SZEGEDNÉL aug. 31-én 1' 1" 5"

Felelős szerkesztő: Szabó Mihály.

HIRDETÉSEK.

(211—3)
Hirdetés.
Szeged város tanácsa részéről
közhírül tétetik: hogy a Széchenyi-
téren közgyűlésileg eladásra jelölt
házhelyekből a Zseravicz-féle ház előtti
négy üres háztelkek f. évi szeptember
hó 5-én délutáni 3 órakor a tanács-
teremben tartandó nyilvános árverés
útján eladatni fognak.
Az erre vonatkozólag megállá-
pított szerződési feltételek az **alka-
marási hivatalban** bármikor megte-
kinthetők.
Míról a venni szándékozók 10%
óvpénzzel leendő megjelenés iránt
értesítettnek.
Szeged, 1861. aug. hó 23-án.
Osztróvszky József,
polgárnagy.

(227—1)
Hirdetés.
Szeged város tanácsa részéről
közhírül tétetik, hogy
1-ször. A város, kórház s sze-
gényápoló-intézet 186 1/2-ik évi szük-
ségletére kívántató 349 öl lágy tüzi-
fának vállalkozás útján leendő be-
szerzése iránt f. évi szeptember hó
4-én délutáni 3 órakor a tanácssterem-
ben árlejtés,
2-ször. a városi 36 h. lucernás nyi-
lasonkinti használatának bérbeadása
iránt f. évi szeptember 6-án délutáni
3 órakor a helyszínen árverés,
3-ször. a város tulajdonához tar-
tozó 9 és 10 éves, összesen 10248 1/2
hold járási homok szántóföld bérbe-
adása iránt f. évi szeptember hó 10-én
reggeli 7 órakor, és pedig az alsó-
városiak iránt az ássóthalmi főerdé-
sz, a felsővárosiak iránt pedig a
csengelei erdész lakhoz kifizött ösz-
szejövel helyiségeken megkezdő-
leg árverés fog tartatni.
Míról vállalkozni kívánók 10%
óvpénzzel leendő megjelenés iránt
annak kijelentése mellett, hogy a
szerződési feltételek időközben is az
alkamarási hivatalban megtekint-
hetők, értesítettnek.
Szeged, 1861. évi auguszt. hó 30.
Osztróvszky József,
polgárnagy.

(220—2)
Hirdetés.
Szeged város részéről közhírül
tétetik, hogy következő vállalatok
fognak **f. évi szeptember hó 3-án**
délutáni 3 órakor a tanácssterem-
ben tartandó árlejtésen f. 1861-ik évi
november 1-től 1862-ik október utó-
jáig, vagyis egy évre kiadatni, u. m.
1-ször. Toloncok részére étne-
mek szállítása.
2-ször. Toloncok részére kenyér-
szállitás.
3-ször. Szegényápolói egyének
részére kenyérszállítás.
4-ször. Kórház és szegényápoló-
dai egyének beretválása.
A vállalkozni kívánók 10% bá-
natpénzzel leendő megjelenés iránt
midőn ezennel értesítettnek, egyszer-
smind kijelentetik: hogy a szerződési
feltételek az **alkamarási hivatal-
ban** időközben is betekinthe-
tők.
Szeged, 1861. augusztus 27-én.
Osztróvszky József,
polgárnagy.

(213—3)
Ingtalan javak eladása.
Néhai Palásty József és neje Thümler Franciska örökösai részéről,
a következő ingatlan javak adatnak el szabadkézből örök áron; ugymint:
1-ször: Felsővárosban a Dugonics-utcában 1107 sz. a. levő lakház.
2-ször: A kálvária szomszédságában fekvő 18⁷⁵⁷/₁₂₀₀ holdnyi egy-
nevezett Palásty-kert, az abban lévő épületekkel együtt.
3-ször: Kétérközben Klivinyi József szomszédságában lévő 3⁷⁴/₁₂₀₀
hold szántóföld.
4-ször: Kétérközben Dávid József szomszédságában fekvő 14³⁸⁴/₁₂₀₀
hold szántóföld.
5-ször: Kéter között az algyeyi határnál lévő 2⁹²⁹/₁₂₀₀ hold szántóföld.
6-ször: A sörkéli kútnál lévő 9¹¹⁵³/₁₂₀₀ hold szántóföld.
A venni szándékozók sziveskedjenek a feltételek iránt alulirottal,
mint az illető örökösök megbízottjával, értekezni.
Kelt Szegeden, augusztus 24-én 1861.
Osztróvszky József.

(217—2)
Az első magyar általános biztosító-társaság
biztosít tőkéket és évjáradékokat (nyugdijakat)
minden alakban a lehető legolcsóbb díjakért, s biztosítottait egyéb előnyök felett a tiszta nyeresé-
50%-jában is részesíti.
A biztosítási módok közelebb kibocsátott áttekintése, melyhez a díjszabályok is csatolvák, a főügynökségi irodában helyben,
ugy minden ügynökségnél ingyen kaphatók, hol a közönség az életbiztosítás iránt bővebb felvilágosítást nyerhet.
A t. közönség értesítettik, hogy az elébb kibocsátott I. és II. programm s vázlat több változás miatt érvényen kívülé tétetik.
Az első magyar általános biztosító-társaság helybeli főügynöksége.
(Irodája: Széchenyi-tér, özv. Rieger Mihálynő házában.)

(219—2)
Tekeasztal, butor és hordók
eladása, u. m.
1 pamlag, 2 támlásszék, 6 szék, 1
díszasztal, 2 állászekrény (Chiffonier),
1 állótükör, 1 mosdószekrény, 2 éji
szekrény, 1 ruhatartó, 3 szép olaj-
festvény, 8 darab 5—6 éves 10, 11
és 12 akós hordó, minden a legjobb
karban jutányos áron.
Bővebb tudósítás nyerhetni a
tiszaszélen lévő „**vadászküthöz**“
címzett vendéglőben, a serház átele-
nében, 417. sz. a.
(221—2)
Földbérbeadás.
Felsőváros részen, az ugyneve-
zett csengelei pusztán, 111 1/2 lán-
homoki föld, tanya- és istállóval 24
évre jutányos áron bérbe adandó.
Bővebb tudósítást nyerhetni
Burger Zsigmond könyv- és szép-
műkereskedésében.

(217—2)
Szombathy István
csizmadiamester Szegeden,
(lakik belvárosban, szivekutcában, 378. sz. a. saját házában a szerb iskola
szomszédságában), ajánlja magát a nagyerdmű közönség figyelmébe. Elfogad
mindenfél munkára — főképp urak számára — megrendeléseket a leg-
jutányosb áron, ugy szinte találtnak nála kész lábbelik is. Javítások is
elfogadtatnak. — Vidékre a szállitás pontosan eszközöltetik.
Szegeden, augusztus 21-én 1861. (215—2)

(218—2)
Első csász. kir. szabad. dunagőzhajózási társulat.
Hirdetmény.
Alólt ügynökség tisztelettel jelenti, hogy f. évi augusztus 21-
kétől az utasszállító gőzösök járasaikat
Zimony és Szeged között
minden hétben kétszer következőleg kezdendik meg, ugymint:
Szegedről Zimonyba szombaton és szerdán 5 órakor reggel.
Zimonyból Szegedre esütörtökön és vasárnap délben.
Indulás ideje **Uj-Becséről Szegedre** kettőn és pénteken 5 óra-
kor reggel.
Szeged, 1861-ik évi augusztus hó 19-én.
A gőzhajózási ügynökség.

10327. sz. — 219. I. (223—2)
Hirdetmény.
A szegedi cs. kir. kerületi pénzügy-igazgatóság részéről ezennel
közhírül tétetik, hogy folyó évi **szeptember 2-án** és szükség esetében
rá következő napon a szokott órákban, a felosztott cs. kir. megyei tör-
vényszéktől, ugy szinte a cs. kir. vár. kik. járásbíróagtól átvett buto-
rok és írószerek, a volt cs. kir. megyei törvénytörvények épületében nyílt ár-
verés útján készpénzfizetés mellett el fognak adatni.
Kelt Szegeden, 1861. augusztus 27-én.
Cs. kir. kerületi pénzügyi igazgatóságtól.

(226—1)
Sorshuzás.
Egy ezüst horgonyóra, egy
arany lánc és egy pecsétnyomás
arany gyűrű huzása Rókuson, az
őtpacsirta-kertben f. évi szeptember
hó 1-én délutáni 5 órakor leendő.
Szeged, augusztus 29-én 1861.
R. I.
tulajdonos.

(222—2)
Két kukorica-hambár,
melyeknek mindegyike 15 öl hosszú,
bérbeadandó. Az egyik örök áron el
is adatik, ez esetben elvállalja len-
tebb irt tulajdonos annak átelyezését.
A hambárok megszemlélhetők
Kovács István építész a budai or-
szágúton lévő házának hátulsó udva-
rában.

(114—5)
A Galandférgyet
veszély és fájdalom nélkül 2 óra alatt elűzi **Dr. Bloch** Bécsben.
Gyógyszer utasítással küldetik. — Egyebet német levelezés által.
Butor-eladás.
Elköltözés végett 5 szoba!utor s egyéb-
nemű házi, konyhai és kerti eszközök
szabad kézből eladandók helyben,
kálvária-utcában **Pollák Lajosnál.** (225—1)